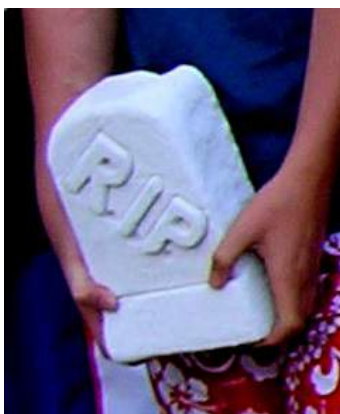

Hradce 2006	Antika
Náčelník: Bedřich Boršek	Vedoucí hry: Marie Šmilauerová

Zeus, Héra, Athéna, Apollón, Hádes, Dionýsos a další bohové řeckého Panteonu byli našimi společníky. Všichni jsme měli krásné kostýmy, města, která spolu soupeřila v táborové hře, měla malované štíty; byl to asi nejmalebnější tábor na Hradcích. Uspořádali jsme průvod obcí, sledování nevěřícími pohledy civilistů. Pořádali jsme výtvarnou dílnu...

Vzývám tě, Háde, ty z nejmocnějších. Povšimni si nás, bídných červů?
 Volám tě při vodách Acherónu, řeky vzdechů,
 Flegétónu, ohnivě řeky, Kokýtu, řeky lkání a nářku,
 volám tě při Styru, ledové řece slz i při samém bezodném Tartaru.
 Již dlouho nás stíháš pohromami avšak pohled, o děsivý, co ti přinášíme - **LIDSKÁ OBĚT** ???
 Ta snad usmíří tvůj hněv. Pojď a vem si čerstvého lidského masa!
 Pane mrtvých a přízraků, vládce podsvětí, hrozný Háde
PŘÍJĚ MEZI NÁS!

Ghale se nestěsle. Rozlabil jsme baha podsvětí Hádes. Museli jsme mu obětovat lidskou oběť. Obřad probíhal takto:

U ohně nás obstoupily postavy v černých kápích. Knězka obtančila oheň a něco mumlala. V transu náhle ukázala na Šimona, zakuklenci ho popadli, po krátké potyčce mu vlili cosi do úst a on přestal klást odpor. Naložili ho na nosítka a odnesli na obětiště. Šli jsme za nimi. Nešťastník byl položen na oltář. Knězka volala do noci výzvu a ze tmy se vynořil obrovitý Hádes. Tupý úder zlatého nože o hrudní kost,

krev valící se z rány. Obřadník zalovil v hrudním koši a podal čekajícímu Hádrovi ještě tepající srdce. Hádes strašlivě zařval a s chutí se do něj zakousl...

Malá Maruška spala celou noc u Máji, protože – jak řekla: „To by se přeci bál každý.“

OLYMPIÁDA

DIONÝSIE

Dionýsie. Svátek kultury a hodování. Prostý lid byl obsluhován bohy. Sám Dionýsos dohlížel, aby nikomu nevyschl pohár.

STŘEDA
23. SRPNA

Dopoledne bylo plné soutěží:

1. **ŘECKÁ ABECEDA** - dostali jsme nápis psaný v řečtině a měli zjistit jeho výslovnost. Jednotlivá písmenka byla rozvěšena nahore v lese, z města mohli být pryč max. 2 lidé (což porušili Sparta a Natonie jsme získali text, který je na pomníku u Thermopyl a v příkladu Fida:

2. **AQUADUKT** - měli jsme 10 kuliček a 6 kartonových trubek, pomalé něž jsme měli přepravit kuličky přes dané území a eluce. Ale bylo to moc náročné, takže to zvládli jen kourňi, a tak jsme dostali ještě lehčí podmínky: místo kuliček jsme připravovali 2 poháňáče, ale i tak to zvládli jen 3 z 6 měst. Jště to budeme muset vylepšit!

3. **PONTONOVÉ HORTY** - pomocí 6 dešek (o 1 min. než lidé) jimi se měli bez dotyku země přepravit na vzdálenost 10m. Města přišla na různé taktiky, zvládli to všichni.

po obědě () a poledníku nás čekala jedina z nejlépeších soutěží tohoto tábora: **ŘEKOVÉ - ORCHODNÍČI** aneb "jak děláček měnil až vyměnil!" Na začátku dostalo každé město jehlu a vymezené území a vedoucího:

Athény - Habří - Majka (jsem, je tam dovezla)
Sparta - Svatě - Franta
Korinth - Vrážce - Eš
Theby - Lípál - Šaman
Rhodos - Vrážce - Stoupa
Syrakusy - Zdravý - Jarka

Jehlu jsme vyměnili za jiny předmět a ten zase za jiny a zase za jiny, až jsme získali tatové věal jako velkou cuketu, obřevně kalendáře z let 1995 a 98 s vyznačením říje a loune' sezóny, nebo el-Lulárky ☺

po večeri se předotavily také získané předměty a pak hráli vprani divadlo - své vterejší dvostručné cestě - jak jeli první porlop a potom na raftu. Nakonec vyprávěli @ melauní, které v divadle předotavovaly děsi.

THEBY ☺☺☺

1. jehla za rdstěšou
2. kastročka za korničku
3. kornička za 2x pastilky + korničky
4. pastilky za kornička - "PRO DOBRU NALADU" ☺
5. pastilky za capuccino a šišku žihel
6. capuccino za cuketu
7. šišku žihel za nější kornik
8. nější kornik za 2 houby (porošky) ☺
9. křivá za capoládky
10. křivá za rajský protlak
11. rajský protlak za sladké jazo arašidy
12. sladké jazo arašidy za zrnašine' ~~arašidy~~ Arašidy
~~arašidy~~

turopny za arkulárku

Nebezpečnou cestu musely posádky projet na raftu mezi Skyllou a Chyrybdou.

Stínání hlavy Medúze s pomocí zrcadla!

VÝSADEK

- Večer jsme měli my, vedoucí, poradu o „zítřejší“ noční hře pro děti. Šaman nás poslal brzy spát.
- Před půlnocí nás Šaman vzbudil. „Poplach! S batohama.“ Dva nejstarší z každého města. „Byli jste králem vybráni jako ti nejlepší z nejlepších. Lod' čeká v přístavu.“
- Museli jsme si zavázat oči. „Ty – pojď – drž!“ Vytvořili jsme lidský řetěz a byli jsme kamsi odvedeni. – „Sednout! Máte čas zjistit, kdo s sebou co má.“ Tráva byla mokrá a studená. „Já mám lano. Já obvaz. Já jsem vzal nůž. Já mám s sebou dvě vložky.“ – „Lod'“ byla auto do kterého jsme se museli napěchovat. „A bude tady ticho!“
- Po chvíli mluvíme dál. Auto zastavuje a jsme vytaženi ven. „Kleknout! Řekni číslo!“ – „Pět.“ – „Jeden, dva, tři, čtyři, pět – Ty ven!“ A znovu. A znovu. To už se trochu bojíme. A zpátky na palubu. Je trochu více místa. Teď můžete zjistit, kdo zůstal. Mája, Liška, Opice, Marek, Adam a Zub. „Vždyť to jsme samí instruktoři!“ – „Ticho!“
- Opět zastavujeme. A musíme nadále poslepu podlézt, přelézt, prolézt... Jedeme dál. (Bylo to dětské hřiště:-).
- „Pět minut můžete mluvit.“ A zase dál. A zase potichu. Dlouhé minuty jsme museli prolézat igelitovým tunelem. Poslepu přeskochit příkop. A dál, dál...
- Šaman nám dal mapu, Adam má kompas, i hledáme plánovaný bivak. „Tak teď máme být u řeky.“ „A kde je?“ „Koukni se za to křoví.“ „Jo! Je tam!“ Ale místo ne a ne nalézt. I zalehli jsme volně v terénu. V noci nás vzbudil déšť. Seznali jsme, že Šaman zmizel a nechal nám tam cetličku.
- Došli jsme do kempu ve Zlaté Koruně, kde na nás čekali Šaman a Majka. Nafoukli jsme raft a vypluli. Sjíždíme jeden jez za druhým. Namalovali jsme si obličejy na černo. A pak jsme v jedné zátočině uviděli Julču (polovinu kanoe)! Vzali jsme ji do vleku.
- Dojeli jsme do Českých Budějovic. Posledního úkolu – překonat po vypnutém laně stylem komandos řeku Malší – jsme se tři (jedna tedy dost sedřená) zhostili!
- Pobrali jsme melouny, do tábora nás (v olejem poháněné káře) odvezl Zubův brácha. Večer jsme o naší odyseji sehráli divadelní představení.
- Druhá skupina, ti „vyřazení“, měli za úkol dojít se dvěma „slepými“ k táboru a nepozorováni poblíž něho přespat.

ZÁVĚR TÁBORA

„Pohleďte na tuto zlatou kouli. Je to sluneční vůz boha Héliia, který se každý den řítí po obloze od východu k západu. Po léta, desetiletí, staletí... Zastavme nyní na chvíli slunce na jeho dráze. A ocitnete se s námi ve světě antiky.“

Jelikož se tábora zúčastnilo mnoho nových dětí, pojal Zeus ideu představit jim všech šestnáct lidí, kteří se na chodu tábora podíleli, aby rodiče věděli, komu své děti svěřují. Například ke kuchařkám (Irena měla pravou ruku v gipsu) pravil:

„Tyto dvě ženy, to jsou Moiry, bohyně osudu. Ony spřádají nit osudu jednoho každého z nás a proti jejich sudbě je bezmocný i sám Zeus. **Moira Klóthó** – v občanském životě programátorka, paní Jana Štojdlová. Zde na táboře šéfkuchařka, která nám nachystala na dva týdny program božských krmí. A její levá ruka **Moira Lachesis** – v občanském životě pracovnice

magistrátu města českých Budějovic, paní Irena Sejková.

Pak zpoza lískoví vyšli všichni Řekové, představila se města, konala se ukázka olympijských her a při Dionýsiích se konal bohatý kulturní program.

Héraklés a jeho tucet úkolů. Ty úkoly si vymyslel král Eurystheus, jehož ztvárnil bezkonkurenčně Ota. Obrovitý Hérakles pokleká před králem a ptá se po úkolech. Král si Hérakla měří zpytavým pohledem a dlouhé minuty přemýšlí. – „Ano, mám úkol. – Pro tebe to bude hračka...“ – A dal mu třeba vyklidit Augiášovy chlévy.

Scénu, kdy orel vyklovává Prométheovi, který dal lidem oheň, játra, jsme ztvárnili s pomocí Pavla Pelikána, který byl uchopen, klácen proti nešťastníkovi a text změněn na „zlý pelikán vyklovává Prométheovi játra.“ – No vydováděli jsme se, jako obvykle:-))).